

מנחם מ. אוסישקין לואיס ה. ברנדייס
אריה אברמזון יהושע גורדון יצחק סגלי
מן העומדים בראש המערכה הלאומית ובשורותיה
נ ע ד ר ו

פ מ ע ק ה

נעשה בעוד מועד

החורף של 1941-42 יסמן אולי את נקודת-המפנה המכרעת במלחמה הזאת. אין אנו יודעים עדיין מה יהא בסופה של ההאבקות האדירה המתחוללת עכשיו ברוסיה המרכזית, מה יהא סיכומה האחרון. אבל אם כך ואם כך, יש להניח כי מכאן ואילך לא תהיה עוד המלחמה בחזית אחת בלבד. אין כל ספק שרוסיה הגדולה ורחבת-הידיים תהיה מסוגלת עוד, לא פחות מסיין, לעמידה עקשנית במשך שנים, אפילו במצבה של צ'ונקינג. ועוד צפון לה תפקיד רב בברית הגדולה נגד הנאצים. אבל יש להניח כי חלק מכוחות הגרמנים יתפנה ויופנה לכיוונים אחרים. והאפשרות הקרובה הזאת נושאת אזהרה לכל גוש המזרח התיכון — מגבולות תורכסטן וקוקז עד גדות הפרת וחופי קפריסין ועד למדבר המערבי: „הכון!“.

העולם הדובר-אנגלית מתכונן לקראת הבאות, וחלק ממאמציו מכוון לאזור זה: לוב—אירן. העתונים מספרים על זרם האניות לסואץ, הנושאות ציוד. הגיעה גם תגבורת אנשים מבני אוסטרליה (אם כי זו צפויה עכשיו לחזית קרובה יותר). בריטניה הגדולה, אפריקה הדרומית והודו אף הן מוסיפות לשלוח תגבורת לחזית המתרחבת של המזרח התיכון. מאמץ המלחמה הכלכלי של הודו גדל מיום ליום, והיא נעשית מרכז לייצור צבאי בשביל חזית המזרח התיכון. גם העמים שבתוך איזור הסכנה

שוקדים להגדיל את כוחם להגנת ארצם ולהבטחת עתידם הלאומי. העתונות מספרת על הקמת צבא לאומי בסוריה בהדרכת בעלי הברית. כן החלה שם פעולה להכשרת טייסים; ממשלת-עירק החדשה החליטה לחזק את צבאה; במצרים נוצרה יחידה סנוסית על דגלה הלאומי וסמליה. והישוב היהודי, הנמצא במרכז התכונה הכללית הזאת והעומד בפני סכנות מיוחדות, ודאי שחייב להגביר את מאמציו בכל השטחים האפשריים.

*

הגיוס ליחידות העבריות של הצבא הבריטי נמשך ויקשך עוד. „עצרת הגיוס“ נתנה את דחיפתה להכפלת הכוח הצבאי היהודי, ועוד יבוא הסיכום לנסיון זה. יש להדגיש כי ההכפלה במספר תגדיל את ערך הכוח פי כמה; כאן „הכמות הופכת לאיכות“ — הן מבחינה לאומית לדורות, והן מבחינה צבאית בימי מבחן אלה. ואולם גם עם מילוי המכסה הצבאית הזאת כולה לא יצא הישוב העברי ידי כל חובתו. והדברים אמורים לא רק ביחס לחזית הכלכלית. כוונתנו כאן לחובות נוספות בארגון „כוח האדם“ והכשרתו למפעל-המלחמה.

המערכות בארצות-השפלה, בכרתים, ברוסיה הוכיחו לנו, מה עמוק הוא העורף הבלתי-אמצעי הזקוק להגנה בחזית-מלחמה בימינו. ונחוצים מגינים נוספים לעורף זה, שלא להעסיק צבא סדיר לכך. בעתוני ארצנו נתפרסמו בשעתן הודעות חברי הממשלה הבריטית בפרלמנט בדבר „המשטרה להגנת הישובים“, המונה אלפי אנשי-קבע וזרבה המגיעה לרבבות. ונראה שהודעות אלו היו מכוונות לאותו התפקיד של הגנת העורף. ואולם, האם הגענו לכל ההיקף הדרוש לכך? והאם באו מתנדבים אחרים במקום הרבים שהלכו מתוך גוף זה לצבא? יש איפוא צורך למלא את השורות המפרנסות את הצבא והשוקדות על שלום הארץ.

*

יש להרחיב גם את חוג הנתבעים. ראשית צריכה העיר לשאת בעול ככפר. ושנית יש להרחיב את מושגי-הגיל. גיל הצבא בבריטניה מגיע כיום כמעט עד ארבעים. מכאן ואילך — „משמר הארץ“. אצלנו מסתפקים עדיין לשני התפקידים בגילים צעירים בלבד. ישוב קטן הקרוב לאזור הסכנות מצווה דוקא על פרופורציה גבוהה של גיוס כוח-האדם. כן הגיעה השעה להטיל חלק מן המאמץ גם על האשה. מאות אלפים מנשי בריטניה נתנו ידן לשירותי המלחמה. הגיוס הצבאי וגיוס-המשנה יהיו פרצות בישובינו, בבטחונם ובכלכלתם. על האשה העברית הצעירה לעמוד בפרץ הזה: בשמירה מקומית ובשירותי-עזר, ליד הטרקטור וליד הסדנה. יש לאמנה ולארגנה לכך. היא תיענה — גם החלוצה שבכפר וגם הנערה מן העיר.

ואל לנו להזניח את הנוער אשר למטה מגיל העשרים. „קורפוס ההכשרה האוירית“ של צעירי בריטניה (בגיל 16—18) מונה כבר למעלה מ-100,000 איש. אנו לא נעסוק בהקמת ציי-אוויר. אבל עלינו להקדים ולהכשיר את הנוער שיהא חזק בגופו ואיתן ברוחו, נכון לתפקידיו הקרובים. נעשה זאת בעוד מועד.